

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA I PER A LES ADMINISTRACIONS TERRITORIALS

6895 *Reial decret 274/2018, d'11 de maig, pel qual es regulen la residència, els desplaçaments i la localització del personal de la Guàrdia Civil.*

L'article 104.1 de la Constitució espanyola atribueix a les forces i cossos de seguretat, sota la dependència del Govern, la missió de protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i garantir la seguretat ciutadana.

La Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, assenyalava com un dels principis bàsics d'actuació dels seus membres el de dedicació professional, i a l'article cinquè, apartat 4, els imposa el deure de portar a terme les seves funcions amb total dedicació, i d'intervenir sempre, en qualsevol temps i lloc, tant si estan de servei com si no, en defensa de la Llei i de la seguretat ciutadana. De la mateixa manera, la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, reguladora dels drets i deures dels membres de la Guàrdia Civil, preveu la disponibilitat permanent per al servei dels guàrdies civils com a element que configura de manera ineludible l'exercici de la seva activitat professional.

A la vegada, la mateixa Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, estableix per als guàrdies civils limitacions o condicions a l'exercici de determinats drets en funció de la responsabilitat que se'ls assigna i conseqüents amb la naturalesa i transcendència que el manteniment de la seguretat pública exigeix als responsables de la seva garantia. La Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, també conté determinades previsions que per les raons exposades emparen les limitacions que es poden aplicar als drets de residència i circulació que preveu l'article 19 de la Constitució.

L'objectiu principal del Reial decret és donar compliment i contingut a la facultat que recull l'article 21 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, quan determina que es pot autoritzar els guàrdies civils a fixar el seu domicili en un municipi diferent del de destinació, sempre que s'asseguri el compliment adequat de les obligacions professionals i en els termes i les condicions reglamentàries que s'estableixin. Són precisament aquestes regles les que preveu el Reial decret amb la intenció que quedin definides de manera congruent i proporcional a la finalitat que persegueixen, i que siguin objectives i homogènies per a la seva aplicació al conjunt del personal del Cos.

El Reial decret també posa èmfasi a facilitar els tràmits i procediments, i per aquesta raó estableix com a únic requisit el de comunicar on es vol residir, de manera que si el lloc s'ajusta als criteris fixats, l'autorització queda concedida sense necessitat de resolució expressa. No ignora, tanmateix, la diversitat de situacions associades a diferents factors que poden concórrer en els guàrdies civils al llarg de tot el territori nacional i habilita, per això, un procediment exprés per atendre supòsits especials justificats, ja sigui per raons familiars, de seguretat o d'ubicació fronterera de les unitats.

El Reial decret també té com a objectiu regular el que sigui necessari perquè el deure de residència no suposi una limitació perquè els guàrdies civils en situació de baixa temporal per motius de salut que així ho requereixin puguin disposar de les possibilitats més adequades per afavorir la seva recuperació i no endarrerir la reincorporació a l'activitat ordinària. S'atenen d'aquesta manera no només raons d'índole mèdica sinó també de tipus social o familiar.

Per a aquests casos, es preveu l'autorització per canviar de residència sempre que la Sanitat de la Guàrdia Civil determini l'absència de contraindicació mèdica per a la recuperació de la incapacitat temporal.

Sota l'assegurament ineludible del compliment de les obligacions professionals i en el marc de la característiques i la distribució de les unitats del Cos, es conjuga així aquest propòsit amb l'exigència que quedi garantida la tasca de control i seguiment de les

incapacitats per la Sanitat de la Guàrdia Civil, i amb l'obligació de sotmetre's als reconeixements psicofísics necessaris en els termes que fixa l'article 103 de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, de règim del personal de la Guàrdia Civil, en estreta connexió amb el deure que preveu l'article 23 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre.

De la mateixa manera, l'article 6 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, disposa que els membres de la Guàrdia Civil tenen dret a desplaçar-se lliurement pel territori nacional, sense perjudici de les limitacions que derivin del compliment de la seva missió de protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i de garantir la seguretat ciutadana, i del que disposa l'article 21 ja esmentat.

Una vegada establert el necessari sobre la residència respecte a les condicions exigides que permetin assegurar l'acompliment de les obligacions professionals, l'aspecte que requereix més regulació és el dels desplaçaments a l'estranger, i en relació amb això el mateix article 6 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, estipula que els guàrdies civils han de comunicar prèviament als seus superiors els desplaçaments a l'estranger, als quals s'han d'aplicar les mateixes limitacions que als desplaçaments que es facin en el territori nacional.

D'una banda, el Reial decret té en compte la realitat social, els actuals mitjans de transport, l'avenç en les tecnologies de les comunicacions i la lliure circulació pel territori comunitari, i considera suficient que es mantinguin els mitjans efectius de localització per als desplaçaments de petita durada a països de la Unió Europea o que tinguin frontera terrestre amb Espanya. D'altra banda, incorpora un procediment reforçat de comunicació específica no impeditiu per als viatges als països que per la seva situació internacional hagi assenyalat el secretari general de Política de Defensa en les normes que regulen els desplaçaments a l'estranger del personal militar. En aquests casos, s'ha d'informar els guàrdies civils afectats de les condicions que desaconsellen el viatge, normalment per circumstàncies relacionades amb la seguretat, la sanitat o la mobilitat.

Quant al seu contingut i tramitació, observa els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, que exigeix com a principis de bona regulació l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Així mateix, en compliment del que disposa l'article 54 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, ha estat sotmès a l'informe del Consell de la Guàrdia Civil.

Finalment, aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposen les regles 4a i 29a de l'article 149.1 de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de Defensa i Forces Armades, i de Seguretat Pública, respectivament, i té la seva habilitació legal en el que estableixen els articles 6 i 21 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de l'Interior i de Defensa, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 11 de maig de 2018,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte regular, en desenvolupament del que preveuen els articles 6 i 21 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, reguladora dels drets i deures dels membres de la Guàrdia Civil:

a) Els termes i les condicions perquè els guàrdies civils puguin fixar el seu domicili en un municipi diferent d'aquell en què radiqui la unitat del lloc de treball que ocupin o en la qual estiguin enquadrats administrativament.

b) El deure dels guàrdies civils de comunicar a la unitat de destinació en què ocupin un lloc de treball o en la qual estiguin enquadrats administrativament el seu domicili habitual o temporal i de facilitar els mitjans necessaris que assegurin la seva localització en cas que sigui necessari per atendre les seves obligacions professionals.

c) El deure dels guàrdies civils de comunicar prèviament als seus superiors els desplaçaments que hagin de fer a l'estranger.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reial decret és aplicable als guàrdies civils i als alumnes de l'ensenyament de formació del Cos.

2. Al personal de la Guàrdia Civil que presti serveis en òrgans aliens a la seva estructura central i perifèrica, que els dugui a terme en el marc d'una missió internacional o que presti servei en un organisme aliè a l'Institut li és aplicable la seva normativa específica i supletòriament el que disposa aquest Reial decret.

3. Respecte als membres de les Forces Armades que exerceixin la seva activitat en llocs de treball de les unitats, els centres i els òrgans de la Guàrdia Civil, els és aplicable aquest Reial decret en el que disposa per a la residència i localització, sense perjudici del que disposa l'article 23 de la Llei orgànica 9/2011, de 27 de juliol, de drets i deures dels membres de les Forces Armades, i la seva normativa de desplegament.

CAPÍTOL II

Residència

Secció 1a Residència habitual

Article 3. Residència habitual.

1. El lloc de residència habitual del personal inclòs en l'àmbit d'aplicació és el del terme municipal on radiqui la seva residència oficial.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el personal esmentat, sempre que assegurin el compliment adequat de les seves obligacions professionals, pot fixar la seva residència habitual en un municipi diferent del de la seva residència oficial, prèvia comunicació en els termes que fixa aquest Reial decret, sempre que es compleixin totes les condicions següents:

a) Que el municipi estigui en el territori nacional.

b) Que l'afectat pugui complir adequadament totes les obligacions professionals del seu lloc, càrrec o funció, inclosa la disponibilitat permanent per al servei exigida als membres de la Guàrdia Civil.

c) Que no generi una manifesta incompatibilitat per exercir, en un estat correcte de condicions psicofísiques, la jornada habitual de treball que tingui establerta, així com la prestació dels serveis que se li encomanin.

d) Que la durada del desplaçament entre el lloc on estigui ubicat l'habitatge que pretén fixar com a habitual i la seva residència oficial sigui com a màxim, en condicions normals, d'una hora i mitja. El Comandament d'Operacions Territorials, el Comandament d'Informació, Investigació i Ciberdelinqüència, el Comandament de Personal i Formació, el Comandament de Suport i Innovació i el Gabinet Tècnic, en l'àmbit de les seves respectives competències, poden establir un termini inferior en determinades unitats, de manera motivada i fundada en el temps d'incorporació que tinguin fixat per a l'atenció de requeriments del servei.

3. En tot cas, quan s'accepti l'adjudicació d'un pavelló oficial, s'ha de fixar la residència habitual en aquest pavelló, independentment del municipi en què s'ubiqui.

4. El fet de tenir establerta la residència habitual en un municipi diferent del de la seva residència oficial no altera la responsabilitat del compliment de les obligacions professionals.

5. Quan el personal ocupi temporalment un lloc de treball d'una unitat, la residència temporal és la del terme municipal on tingui la seva seu. No obstant això, pot fixar aquesta residència temporal en un municipi diferent, d'acord amb el que preveu aquesta secció.

Article 4. *Comunicació i procediment per fixar la residència habitual.*

1. El personal inclòs en l'àmbit d'aplicació té l'obligació de comunicar per escrit a la seva unitat de destinació o en la qual estigui enquadrat administrativament sense ocupar un lloc de treball el lloc de la seva residència habitual i els mitjans de localització, d'acord amb el que disposa aquest Reial decret.

2. En els casos en què l'interessat comuniqui a la seva unitat que fixa la residència habitual en un municipi diferent del de la seva residència oficial, el cap de la unitat de la qual depengui l'interessat l'ha de remetre, juntament amb el seu informe, en un termini màxim de cinc dies hàbils i per conducte reglamentari al cap de zona, o de prefectura o unitat al comandament d'un general de la qual depengui. S'ha de donar compte a l'interessat de la data d'entrada de la seva comunicació en el registre de l'òrgan esmentat.

L'autoritat esmentada ha de comprovar, a la vista dels informes rebuts de la cadena de comandament, que l'interessat compleix totes les condicions establertes a l'article 3.2, i pot sol·licitar tots els informes que consideri pertinents per a la seva valoració.

Quan l'interessat no compleixi les condicions esmentades, el cap de zona, o de prefectura o unitat al comandament d'un general de la qual depengui ha de procedir a dictar resolució motivada en el termini màxim de deu dies hàbils a comptar del següent al d'entrada de la comunicació en l'òrgan esmentat, en la qual no autoritzi a establir la residència en el lloc pretès. Aquest termini es pot suspendre per un període màxim de deu dies hàbils més quan sigui necessari requerir a l'interessat l'aportació de documents o d'altres elements de judici necessaris.

El venciment del termini sense resolució expressa permet a l'interessat entendre que no hi ha impediment per establir la seva residència habitual en el lloc comunicat, sense perjudici que es dicti la resolució expressa corresponent.

3. Quan ho exigeixin situacions extraordinàries relacionades amb les necessitats del servei, els caps de zona, o de prefectura o unitat al comandament d'un general poden deixar sense efecte temporalment que l'interessat pugui fixar la seva residència habitual en un municipi diferent del de la seva residència oficial. La decisió adoptada s'ha de notificar per escrit a l'afectat, de manera motivada i individualitzada.

4. Quan desaparegui alguna de les condicions que estableix l'article 3.2 que van comportar que l'interessat pogués fixar la seva residència habitual en un municipi diferent del de la seva residència oficial, l'afectat ha de comunicar novament les seves circumstàncies en la forma que preveu l'apartat 2.

Així mateix, l'autoritat facultada per autoritzar la residència habitual, quan tingui coneixement de la desaparició d'alguna de les condicions establertes a l'article 3.2, o quan constati que l'afectat no pot acudir en un estat de condicions psicofísiques correcte a exercir la jornada habitual de treball que tingui establerta i la prestació dels serveis que se li encomanin, pot deixar sense efecte la residència elegida per l'interessat, mitjançant resolució motivada i previ tràmit d'audiència.

Article 5. *Situacions especials.*

1. Quan es donin circumstàncies especials de necessitat personal o familiar, degudament justificades, o per motius de seguretat personal contrastats, el cap de zona, o de prefectura o unitat al comandament d'un general pot autoritzar l'afectat per aquestes circumstàncies a residir en un altre municipi diferent del de la seva residència oficial, sense que sigui necessari complir tots els requisits que preveu l'article 3.2. En aquest sentit, en

valorar les circumstàncies especials que concorrin, es pot tenir en compte la proximitat de la residència oficial amb països de la Unió Europea limítrofs amb el territori nacional.

2. Per als supòsits que preveu aquest article, l'interessat ha de presentar una sol·licitud d'autorització a la seva unitat de destinació o a la unitat en què estigui enquadrat administrativament, adreçada al cap de zona, o de prefectura o unitat al comandament d'un general de la qual depengui, i ha d'especificar les raons per les quals motiva la petició esmentada i adjuntar la documentació justificativa que consideri, la qual el cap d'unitat ha de remetre, amb el seu informe, a l'autoritat competent per a la seva resolució en un termini màxim de cinc dies hàbils i utilitzant el conducte reglamentari.

3. El termini màxim per notificar a l'interessat la resolució que s'adopti és de deu dies hàbils a comptar del següent al d'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per a la seva resolució, fet que s'ha de comunicar al sol·licitant. El venciment d'aquest termini sense resolució expressa notificada permet a l'interessat entendre la seva sol·licitud estimada per silenci administratiu.

El cap de zona, o de prefectura o unitat al comandament d'un general pot sol·licitar tots els informes que consideri pertinents per a la resolució de la sol·licitud. Així mateix, pot suspendre el termini assenyalat durant un període màxim de deu dies hàbils quan sigui necessari requerir a l'interessat l'aportació de documents o d'altres elements de judici necessaris.

4. L'autorització roman vigent mentre es mantinguin les circumstàncies que en van justificar la concessió.

Quan ho exigeixin situacions extraordinàries relacionades amb les necessitats del servei, l'autoritat que va concedir l'autorització la pot deixar sense efecte temporalment. La decisió adoptada s'ha de notificar per escrit a l'afectat, de manera motivada i individualitzada. De la mateixa manera, quan desapareguin les causes especials que van comportar l'autorització de la residència habitual prevista en aquest article, l'autoritat que la va autoritzar la pot revocar mitjançant resolució motivada i previ tràmit d'audiència a l'interessat.

Secció 2a Residència temporal per baixa

Article 6. Procediment per a l'autorització de la residència temporal per baixa.

1. Amb la finalitat d'afavorir la seva recuperació, el personal inclòs en l'àmbit d'aplicació que estigui de baixa temporal per al servei per motius de salut pot sol·licitar directament al cap de la comandància, sector, servei o unitat similar en la qual estigui destinat o ocupi temporalment un lloc de treball, autorització per fixar temporalment la seva residència en un lloc diferent de l'habitual. De manera simultània, i als efectes de facilitar l'emissió de l'informe que preveu l'apartat 2, l'interessat ha de remetre una còpia de la seva sol·licitud als serveis mèdics de la Guàrdia Civil corresponents. A la sol·licitud, hi pot adjuntar, a més, els informes que consideri oportuns.

La sol·licitud s'ha d'adreçar al cap de zona, o de prefectura o unitat al comandament d'un general, en el cas del personal que en depèn directament.

2. En el marc del que preveu l'article 103.2.b) de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, de règim del personal de la Guàrdia Civil, per a la decisió a adoptar s'ha de valorar l'informe dels serveis mèdics de la Guàrdia Civil de la unitat corresponent, en el qual consti, expressament, l'absència de cap contraindicació mèdica per residir en el nou municipi.

L'informe ha de contenir, a més, les condicions de seguiment de l'evolució de la baixa i proposta sobre el termini d'autorització, per a la determinació de les quals s'ha de prendre com a referència la durada mitjana, per patologies, que estableixen les taules i els manuals tècnics utilitzats en el sistema nacional de salut i, si s'escau, altres autoritzacions concedides amb anterioritat.

L'informe que s'emeti s'ha de remetre a l'autoritat que correspongui de les que assenyalen l'apartat 1, en el termini de cinc dies hàbils des de l'entrada de la còpia de la sol·licitud en els serveis mèdics corresponents. Si no s'emet l'informe en el termini

assenyalat, i sense perjudici de la responsabilitat en què incorri el responsable de la demora, es poden prosseguir les actuacions.

A més d'això, les autoritats esmentades poden sol·licitar tots els informes que considerin necessaris per a la resolució de la sol·licitud.

3. La sol·licitud s'ha de resoldre com més aviat millor i com a màxim en un termini de deu dies hàbils comptats des de la data en què tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva resolució, fet que s'ha de comunicar al sol·licitant. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat resolució expressa, s'entén concedida l'autorització assenyalada, sense perjudici que es dicti la resolució corresponent amb els efectes previstos a l'apartat 4.

4. L'autorització de residència temporal que es concedeixi ha d'incloure les condicions de seguiment i control de la baixa pels serveis mèdics competents, així com el termini de la seva vigència, que inicialment ha de ser com a màxim, des de la seva notificació o des de l'estimació per superació del termini, de trenta dies naturals o del temps proposat a l'informe dels serveis mèdics segons la durada mitjana de la patologia. Una vegada finalitzat el termini, l'interessat ha de tornar a la seva residència habitual.

5. En els casos en què l'interessat pretengui continuar en la residència temporal, en el termini de cinc dies hàbils anteriors al final de la seva vigència, pot adreçar directament una nova sol·licitud a l'autoritat que va concedir l'anterior, a la qual ha d'adjuntar l'informe previst a l'apartat 2, emès pel servei mèdic de la Guàrdia Civil de la unitat en la qual estigui enquadrat temporalment. En aquests casos, el termini de resolució és de cinc dies hàbils des que la sol·licitud tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per a això, i durant aquest temps la residència temporal es considera prorrogada de manera provisional.

Sense perjudici del que prevegi la normativa reguladora de les destinacions del personal del Cos de la Guàrdia Civil, en els casos en què es produeixi l'adjudicació d'una destinació mentre es gaudeix de residència temporal autoritzada, l'interessat hi pot continuar mentre romangui vigent i ho ha de comunicar, en un termini de tres dies des de l'efectivitat de la destinació, al cap de la comandància, sector, servei o unitat similar de la qual cessa. Si persisteixen les circumstàncies i la finalitat que van justificar l'autorització, pot sol·licitar una nova autorització al cap de la comandància, sector, servei o unitat similar de la nova destinació, en la forma i els terminis previstos en el paràgraf anterior.

Quan la baixa per al servei per motius de salut passi fora de la residència habitual, l'afectat que pretengui fixar temporalment la seva residència en un lloc diferent ha de sol·licitar autorització en els termes que preveu aquest article. En aquests casos, poden ser els serveis mèdics de la Guàrdia Civil del lloc on estigui els que efectuïn l'informe previst a l'apartat 2, sempre que certifiquin a més que l'estat de la malaltia o lesió impedeix que l'afectat es traslladi efectivament al seu lloc de residència habitual.

Article 7. *Efectes de l'autorització de residència temporal per baixa.*

1. Únicament als efectes que preveu aquesta secció, el personal queda enquadrat en la comandància o unitat similar a la demarcació de la qual pertanyi el municipi on hagi estat autoritzat a fixar la residència temporal.

2. L'òrgan que concedeixi l'autorització de residència temporal ho ha de comunicar al cap de la comandància, sector, servei o unitat similar on radiqui la residència temporal, que al seu torn n'ha de donar compte als seus serveis mèdics.

L'interessat s'ha de traslladar efectivament a la residència temporal autoritzada i donar compte per escrit de la seva sortida a l'autoritat que li va concedir l'autorització i de la seva arribada al cap de la comandància, sector, servei o unitat similar en la demarcació del qual està situada la nova residència temporal, el servei mèdic del qual ha d'informar el d'origen per assegurar que s'efectua el seguiment adequat de la baixa amb vista a afavorir la recuperació de l'afectat.

3. El personal que hagi estat autoritzat a residir temporalment en un altre municipi queda subjecte al control i seguiment de la seva baixa pels serveis mèdics de la Guàrdia Civil de la unitat en la qual quedi enquadrat, que ha d'incloure els reconeixements psicofísics o psicològics amb la periodicitat que es consideri segons la malaltia o lesió.

Mentre estigui vigent l'autorització, l'interessat ha de presentar a la unitat on estigui enquadrat temporalment les parts corresponents en la forma i periodicitat que prevegi la regulació de baixes mèdiques o d'insuficiència temporal de condicions psicofísiques.

4. En el moment en què el personal sigui donat d'alta per al servei, ha de comunicar la seva partida a la unitat de la localitat on va residir temporalment, la qual al seu torn ha d'informar la unitat que hagi concedit l'autorització, i ha de tornar a la seva residència habitual i incorporar-se immediatament a la seva unitat, on ha de presentar el comunicat d'alta mèdica.

CAPÍTOL III

Desplaçaments i localització

Article 8. *Desplaçaments dels guàrdies civils.*

1. Sense perjudici de comunicar, d'acord amb el que disposa l'article 9, a la seva unitat de destinació, en la qual ocupi temporalment un lloc de treball o en la qual estigui enquadrat administrativament, el lloc de la seva residència habitual o temporal i els mitjans de localització, els guàrdies civils tenen dret a desplaçar-se lliurement pel territori nacional, d'acord amb el que disposa l'article 6.1 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre.

2. El guàrdia civil que tingui previst desplaçar-se a països estrangers, prèviament al seu inici, ho ha de comunicar a la seva unitat i facilitar les dades que en permetin la localització, d'acord amb el que indiquen els articles 6.2 i 21.2 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, i 9 d'aquest Reial decret.

No és necessari efectuar la comunicació assenyalada quan el desplaçament sigui a estats membres de la Unió Europea o a països que tinguin frontera terrestre amb el territori nacional, no superi els quatre dies i es mantinguin sense variació els mitjans facilitats que facin possible la seva localització d'acord amb l'article 9.

3. El guàrdia civil destinat o en comissió de servei a l'estranger que s'hagi de desplaçar a un tercer Estat, quan aquest moviment no tingui caràcter oficial, ha de complir el que disposa aquest article.

4. En els desplaçaments als països que figurin a la resolució del secretari general de Política de Defensa, dictada d'acord amb l'Ordre DEF/2097/2015, de 29 de setembre, per la qual es regula l'autorització prèvia per a desplaçaments a l'estranger del personal militar, el guàrdia civil ho ha de comunicar per escrit, abans de començar el viatge i sigui quina sigui la seva durada, al Comandament d'Operacions Territorials, al Comandament d'Informació, Investigació i Ciberdelinqüència, al Comandament de Personal i Formació, al Comandament de Suport i Innovació o al cap del Gabinet Tècnic, en funció de la unitat de la qual depengui.

La comunicació esmentada en el paràgraf anterior s'ha de presentar en la seva unitat almenys set dies hàbils abans de l'inici del viatge, excepte circumstàncies extraordinàries invocades per l'interessat, i ha d'incloure l'adreça on romandrà durant la seva estada i els mitjans que en facin possible la localització. El cap de la unitat l'ha de remetre immediatament i directament a l'autoritat que correspongui de les que assenyalen el paràgraf anterior.

L'autoritat competent ha d'assabentar el guàrdia civil afectat dels aspectes que poden desaconsellar la realització del viatge, en especial les recomanacions i advertències que afectin la seguretat, la sanitat i el retorn al territori nacional, així com altres circumstàncies de qualsevol naturalesa que per la seva entitat hagin servit per considerar el país o territori entre els que han de ser objecte de comunicació específica d'acord amb el que estableix aquest apartat.

5. Amb la finalitat que els guàrdies civils tinguin coneixement dels països o territoris que requereixen comunicació específica, la Direcció General de la Guàrdia Civil n'ha de fer la difusió adequada.

Article 9. *Localització.*

1. El personal inclòs en l'àmbit d'aplicació té l'obligació de comunicar a la seva unitat de destinació, en la qual ocupi temporalment un lloc de treball o en la qual estigui enquadrat administrativament, l'adreça del seu domicili habitual o temporal i de facilitar les seves dades de contacte telefònic, degudament actualitzades, així com qualsevol altra informació que permeti, en cas necessari, la seva localització efectiva per atendre puntualment les seves obligacions professionals.

2. Així mateix, en el marc del que preveu l'article 20 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, el personal s'ha de presentar en la seva unitat de destinació o en la qual ocupi temporalment un lloc de treball, o en la més propera, en els casos de declaració dels estats d'alarma, excepció o setge o, quan així es disposi, en cas d'alteració greu de la seguretat ciutadana, catàstrofe o emergència extraordinària.

CAPÍTOL IV

Comunicacions i recursos

Article 10. *Comunicacions.*

Les comunicacions i els tràmits que preveu aquest Reial decret s'han de portar a terme per mitjans electrònics i de transmissió telemàtica, a través dels sistemes, les aplicacions i els suports disponibles que n'assegurin l'enviament i la recepció, així com el compliment dels terminis establerts.

Quan s'efectuïn les comunicacions s'han d'adoptar les mesures de protecció i tractament que preveuen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament, i en especial el que s'hi preveu per a les dades referents a la salut.

Article 11. *Recursos.*

1. Contra els actes i les resolucions que s'adoptin en exercici de les competències atribuïdes en aquest Reial decret, els guàrdies civils poden interposar recurs d'alçada, de conformitat amb el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

2. Contra els actes i les resolucions adoptats que no siguin resolució d'un recurs d'alçada, es pot interposar recurs de reposició, amb caràcter potestatiu, previ a la via contenciosa administrativa.

Disposició addicional primera. *Personal pendent d'assignació de destinació o en reserva sense destinació.*

El personal de la Guàrdia Civil en servei actiu pendent d'assignació de destinació que no ocupi temporalment un lloc de treball o en reserva sense destinació pot establir lliurement en qualsevol municipi del territori nacional el seu lloc de residència habitual, amb l'única obligació de proporcionar les dades necessàries per a la seva localització a la unitat en la qual quedi enquadrat administrativament, que al seu torn ho ha de participar al Comandament de Personal i Formació de la Direcció General de la Guàrdia Civil.

Disposició addicional segona. *Personal que tingui la condició de guàrdia civil en suspens o que estigui en les situacions administratives de suspensió d'ocupació o de suspensió de funcions.*

La residència habitual del personal de la Guàrdia Civil que passi a alguna de les situacions administratives que preveu la Llei 29/2014, de 28 de novembre, durant les quals tingui la condició de guàrdia civil en suspens, ha de ser la que tenia fixada amb anterioritat,

llevat que la resolució corresponent de pas a la nova situació fixi una altra residència diferent sol·licitada per l'interessat.

El personal de la Guàrdia Civil que passi a les situacions de suspensió d'ocupació o de suspensió de funcions que preveu la Llei 29/2014, de 28 de novembre, que no comporti el cessament en la destinació ha de mantenir la seva residència habitual en la que tenia fixada abans del pas a la situació esmentada. Si comporta el cessament en la destinació, la seva residència habitual ha de ser la que fixi la resolució corresponent de pas a la nova situació administrativa.

Els guàrdies civils que romanguin en qualsevol de les situacions administratives que preveu aquesta disposició addicional poden variar el seu lloc de residència, i ho han de comunicar a la unitat en què hagin quedat enquadrats administrativament, que al seu torn ho ha de participar al Comandament de Personal i Formació de la Direcció General de la Guàrdia Civil.

Disposició addicional tercera. *Personal autoritzat a gaudir de llicència.*

La residència habitual del personal de la Guàrdia Civil que tingui autoritzat el gaudi de llicència per assumptes propis o per estudis, que preveu la normativa per la qual es regulen les vacances, els permisos i les llicències del personal de la Guàrdia Civil, ha de ser la que elegeixi l'interessat en la seva sol·licitud i que consti en la corresponent resolució de concessió de la llicència.

Disposició addicional quarta. *Països i territoris subjectes a comunicació específica per al desplaçament.*

Per al compliment del que disposa aquest Reial decret, el secretari general de Política de Defensa ha de comunicar a la Direcció General de la Guàrdia Civil els països o territoris que, per la seva situació internacional, hagi establert d'acord amb el que preveu l'article 3.2 de l'Ordre DEF/2097/2015, de 29 de setembre.

Disposició transitòria única. *Autoritzacions de residència en vigor o en tramitació.*

Les autoritzacions de residència habitual i temporal, expresses o tàcites, existents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret continuen vigents i subjectes al que preveu la normativa que va emparar la seva concessió.

Les sol·licituds d'autorització de residència habitual i temporal que hagin estat presentades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i que no hagin estat resoltes s'han d'ajustar a la normativa vigent en el moment en què es va formular la sol·licitud.

En els supòsits assenyalats, si els interessats consideren que és més beneficiosa o favorable l'aplicació del que estableix aquest Reial decret poden formular una nova comunicació o sol·licitud d'acord amb el que aquesta preveu.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.4a i 149.1.29a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de defensa i Forces Armades, i de seguretat pública, respectivament.

Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

S'habiliten els ministres de l'Interior i de Defensa per adoptar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret, en l'àmbit de les seves competències respectives.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de vint dies de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 11 de maig de 2018.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència i per a les Administracions Territorials,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN